

højere Stempelafgifter, har man, hvad der maaske er ubehageligt, givet strengere og haardere Bødestemmelser. I det Øjeblik, man lægger Kassationen af Stempelmærker over til en hel Række Folk, der nu ikke kunne udføre dette, er det klart, at man giver strengere Bestemmelser for, at Kassationspligten virkelig overholdes, og at der ikke kommer Defraudationer paa dette Omraade. Nu er jeg ikke nogen Ynder af Mulkssystemet, men jeg maa indrømme, at naar vi have en Stempellovgivning og skulle have den overholdt, er der ikke andet at gøre end at fastsætte et Mulk-system. Jeg har i min Embedsvirksomhed hver eneste Dag Aaret igennem liggende 10 forskellige Stempelmulkt og Stempelordrer, som det hedder, til Ekspedition. Man forstaar ikke Stempelloven, man vil ikke stemple. (Afbrydelse). Der er et æret Medlem, der siger Hør. Det er altsaa ikke nogen Hemmelighed, der er altsaa flere, der vide, at man ikke vil stemple. Man lægger saaledes en Lejekontrakt hen i det Haab, at det kommer aldrig for Retten. Vedkommende betaler sin Husleje. Han flytter en skønne Dag, naar de blive enige om det, og saa er jo Dokumentet uden Værdi. Det er naturligvis en Maade at spare denne lille Stempelafgift paa, men de, der gøre det, maa saa finde sig i den store Risiko, naar Lejeren ikke betaler. Da ligge de uhjælpelig under for Stempelmulkten.

Jeg har ingen Medlidenhed med dem, der systematisk søge at knibe udenom, hvor de kunne. Det er beklageligt, at der neppe paa noget Omraade findes saa stor Fare for at knibe udenom som netop paa Stempellovgivningens. Det kunde ogsaa være en Grund til at ønske, at man i højere Grad kunde komme bort fra Stempelafgifter i Stedet for at gaa til at tage mere, men det er jo en Fremtidfantasi. I Øjeblikket staa vi overfor at skulle skaffe Penge, og det sker her paa en Maade, der stiller de forskellige Arter Omsætningsgenstande under mere lige og retfærdige Forhold end tidligere, og det hilser jeg med Glæde, selv om vi paa Grund af de vanskelige Forhold have været nødt til at tage større Afgifter, hvad der jo er en Gene, som man imidlertid maa sige dog er overkommelig. Jeg tror ogsaa, at Folk ville finde, at den er overkommelig.

Jessen: En bekendt Mand og et i sin Tid indflydelsesrigt Medlem af Reformpartiet skrev for nogle Aar siden følgende Linier:

„Vi takke rørt vor Rigsdag for Lykke, vi har naaet, af Højre blev vi plyndret, af Venstre bli'r vi faaet.“

Det er Ord, der passe udmærket godt den Dag i Dag, de kunde staa som Motto over disse Dages Forhandlinger om de Skattelove, der her foreslaas. Disse Love og derimellem de to, som jeg skal have den Ære at omtale, ere Led i de Flaaningsbestræbelser, som vi have kendt i de senere Aar. De ere en Fortsættelse af det, der har fundet Sted — og det, der efter Løfte fremdeles vil finde Sted, — lige siden det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), og desværre flere med ham, tabte deres Tro paa Muligheden af Militærudgifternes Nedsættelse. Vi have siden den Tid faaet Kærligheden at føle paa adskillige Omraader. Vi have stadig faaet nye Paalæg og nye Skatter. Vi have faaet højere Portotakster, højere Jernbanetakster — vi skulle nu have dem forhøjede igen —, vi have faaet Formue- og Indkomstskatten osv., en systematisk Plyndring og Flaaning gennem Aarene. Det er ikke alle, der formaa at trøste sig med: Det er kun en Overgang, sagde Ræven, de trak Bælgen at ham. Det er ikke alle, der formaa at gøre sig fortrolige med, at naar man venner sig dertil, kan man med Letthed finde sig deri.

Jeg skal ved denne Lejlighed ikke komme ind paa en Undersøgelse eller Vurdering af Spørgsmaalet Stempelskat set i Forhold til de andre Skatter, eller af, hvilket af de forskellige Skattesystemer der mulig maatte have Fortrinnet som Skattegrundlag. Jeg skal blot sige, at det forekommer mig, at Stempelskatten hører til de Skatter, der ramme saa temmelig i Blinde, slaa ned paa gode og onde, retfærdige og uretfærdige og mest maaske paa de gode og retfærdige, idet, som den ærede Ordfører for Regeringspartiet (N. P. Jensen) sagde, der gøres mange Krumspring for at komme uden om den Skat. Det gøres af den mindre gode, de uretfærdige, og i mangfoldige Tilfælde lykkes det. Jeg vil i alt Fald om Stempelskatten hævde, at den er ikke af den Natur, som den ærede Ordfører for det Lovforslag, vi behandlede i Gaar, den saakaldte Forlystelsesskat, omtalte, at der ved Afholdelsen af en Udgift var lagt en vis Skatteevne for Dagen. Jeg tror ikke, dette kan siges om Betalingen af Stempelskat og Tinglæsningsafgifter, thi disse Udgifter ere i væsentlig Grad nødtvungne Udgifter, som ofte ramme Folk i Livets alvorligste og mest